

Överklagande ingett den 3 april 2014 av Evonik Degussa GmbH, AlzChem AG, tidigare AlzChem Trostberg GmbH, tidigare AlzChem Hart GmbH av den dom som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 23 januari 2014 i mål T- 391/09, Evonik Degussa GmbH, AlzChem AG, tidigare AlzChem Trostberg GmbH, tidigare AlzChem Hart GmbH mot Europeiska kommissionen

(Mål C-155/14 P)

(2014/C 184/19)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Evonik Degussa GmbH, AlzChem AG, tidigare AlzChem Trostberg GmbH, tidigare AlzChem Hart GmbH (ombud: advokaterna C. Steinle och I. Bodenstein)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens (tredje avdelningen) dom av den 23 januari 2014 (mål T-391/09) i den mån den går klagandena emot,
- ogiltigförklara kommissionens beslut K(2009) 5791 slutlig av den 22 juli 2009 om ett förfarande om tillämpning av artikel 81 i EG-fördraget och artikel 53 i EES-avtalet (ärende COMP/39.396 – Kalciumkarbid och magnesiumbaserade reagenser för stål- och gasindustrin), i den mån beslutet rör klagandena,

i andra hand nedsätta de böter som ålagts klagandena i artikel 2 g och h i nämnda beslut,

i tredje hand, för det fall ovannämnda yrkande skulle avslås, ändra artikel 2 g och h i beslutet på så sätt att SKW Stahl-Metallurgie GmbH ska åläggas att betala hela det bötesbelopp som påförts klagandena, varvid detta yrkande ska förstås på det sätt som tribunalen fastställt i punkterna 264 och 265 i den överklagade domen, nämligen som ett alternativt yrkande om en ökning av den andel av de böter som påförts klagandena och som anses ha betalats när SKW betalar de böter som påförts detta bolag,

- i fjärde hand återförvisa målet till tribunalen för en förnyad prövning i enlighet med den bedömning som gjorts i domstolens dom,
- i samtliga fall förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna i tribunalen och i förevarande instans.

Grunder och huvudargument

Överklagandet riktar sig mot tribunalens dom av den 23 januari 2014 i mål T-391/09, i den del den går klagandena emot. I domen fann tribunalen att klagandenas talan mot kommissionens beslut K(2009) 5791 slutlig av den 22 juli 2009 om ett förfarande om tillämpning av artikel 81 i EG-fördraget och artikel 53 i EES-avtalet (ärende COMP/39.396 – Kalciumkarbid och magnesiumbaserade reagenser för stål- och gasindustrin) i vissa delar skulle bifallas och ogillas i övriga delar.

Klagandena har till stöd för talan anfört fem grunder.

1. I den första grunden har klagandena gjort gällande att tribunalen i strid med omfattningen av ansvarsfördelningen enligt artikel 81 EG (nu artikel 101 FEUF), principen om personligt ansvar, oskuldspresumtionen och principen om skuld, gjorde klagandena ansvariga för det konkurrensbegränsande beteende som SKW Stahl-Technik GmbH & Co. KG (nedan kallat SKW) gjort sig skyldig till, genom att inte godta att principen om ett avgörande inflytande hade motbevisats. SKW befann sig i ett maktvakuum från april 2004, innan bolaget skulle säljas till tredjeman, och deltog då självmant och mot uttryckliga anvisningar från klagandena i en kartell. Tribunalen har i detta särskilda undantagsfall, vilket klart skiljer sig från det stora antal mål som tidigare avgjorts, inte beaktat de särskilda omständigheterna i det enskilda fallet.

2. I den andra grunden har klagandena gjort gällande att tribunalen i strid med rätten att yttra sig och motiveringsskyldigheten inte beaktade klagandenas argument att kommissionens beslut borde ha ogiltigförklarats på grund av att ansvarsdelen i det interna förhållandet mellan de solidariska gäldenärerna inte fastställts i enlighet med den dom som tribunalen under mellantiden antog i målet *Siemens Österreich* (dom av den 3 mars 2011 i de förenade målen T-122/07–T-124/07, REU 2011, s. II-793). Detta argument till stöd för talan anfördes inte för sent och är inte heller otillräckligt.
3. När det gäller storleken på böterna har klagandena gjort gällande att tribunalen åsidosatte likabehandlingsprincipen med hänsyn till att tribunalen inte nedsatte böterna för klagandena – såsom i parallellfallet *Gigaset* – på grund av fel i böterberäkningen, särskilt det förhållandet att kommissionen inte beaktade ingångsbeloppet och felaktigt beaktade en minskning på grund av samarbete när det gäller SKW:s böter.
4. Klagandena är nöjda med att tribunalen vid fastställandet av böterna på nytt, även på nytt fastställde den del av böterna som ska anses ha betalats för det fall SKW betalar de böter som ålagts bolaget i det angripna beslutet” (punkt 2 första strecksatsen i domskälen). I den fjärde grunden har sökanden, alternativt, kritiserat det förhållandet att tribunalen, i strid med principen *nulla poena sine lege certa* och motiveringsskyldigheten, inte uttryckligen fastställde, varken gentemot ARQUES Industries AG (kallat Arques) (numera Gigaset AG (kallat Gigaset)) eller mot klagandena, den dubbla extinktiva verkan som SKWs betalning hade.
5. I den femte alternativa grunden har klagandena gjort gällande att tribunalen vid dess fastställande av böterna på nytt, särskilt i strid med principerna om fastställande av solidariska böter (artikel 81 EG, artikel 23 i förordning nr 1/2003)⁽¹⁾, tillämpade en nedsättning på grund av samarbete på den andel som ansågs betald genom SKWs betalning, trots att SKW inte samarbetade enligt kommissionens meddelande om förmånlig behandling.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Frankrike) den 4 april 2014 – Société Neptune Distribution mot Ministère de l'Économie et des Finances

(Mål C-157/14)

(2014/C 184/20)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Société Neptune Distribution

Motpart: Ministère de l'Économie et des Finances

Tolkningsfrågor

- 1) Ska grunden för beräkningen av ”motsvarande värde för salt” av den mängd natrium som finns i ett livsmedel, i den mening som avses i bilagan till förordning (EG) nr 1924/2006⁽¹⁾, anses utgöras av endast den mängd natrium som, tillsammans med kloridjoner, utgör natriumklorid, eller bordssalt, eller ska den omfatta den totala mängd natrium som finns i livsmedlet, i alla dess former?